

έναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν συντόμως. Ταῦτ' ἐστίν, ἃ προστάσσει τὸ Δαιμόνιον. Ὅστις τοίνυν παρ' αὐτά τι ποιεῖ ἢ παρακούει, ἀπόλλυται κακὸς κακῶς. Ὁ μὲν δὴ μῦθος, ὃ ἔξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι, τοιοῦτος ὑμῖν ἐστίν. Εἰ δὲ δεῖ τι προσπυθέσθαι¹⁵⁶ περὶ ἐκάστου τούτων, οὐδεὶς φθόνος¹⁷. Ἐγὼ γὰρ ὑμῖν φράσω.

ΞΕΝ. Καλῶς λέγεις (ἔφην ἐγώ). Ἀλλὰ τί κελεύει αὐτοὺς τὸ Δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς Ψευδοπαιδείας; — ΠΡ. Ταῦθ' ἃ δοκεῖ εὐχρηστα εἶναι. — ΞΕΝ. Ταῦτ' οὖν τίνα ἐστί; — ΠΡ. Γράμματα (ἔφην), καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων, ἃ καὶ Πλάτων¹⁵⁷ φησὶν, ὡσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχειν¹⁵⁸ τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται. — ΞΕΝ. Πότερον δὲ, ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν, εἰ μέλλοι τις ἤξειν¹⁵⁹ πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, ἢ οὐ; — ΠΡ. Ἀνάγκη μὲν οὐδεμία (ἔφην), χρήσιμα μέντοι ἐστί. Πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλλεται ταῦτα¹⁶⁰. — ΞΕΝ. Οὐδὲν ἄρα λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας; — ΠΡ. Οὐδέν. Ἔστι¹⁶¹ γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι· ὅμως δ' οὐκ ἄχρηστα κακείνα ἐστίν; ὥς γὰρ δι' ἐρμηνέως συμβάλλομεν¹⁶² τὰ λεγόμενα τε ποτε, ὅμως μέντοι γε οὐκ ἄχρηστον ἦν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν φωνὴν¹⁶³ ἀκριβεστέραν ἔχειν¹⁶⁴, ἃν τι συνήκαμεν¹⁶⁵. οὕτω καὶ ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων οὐδὲν κωλύσει γενέσθαι¹⁶⁶. — ΞΕΝ. Πότερον οὐδὲν προέχουσιν οὗτοι οἱ μαθηματικοὶ¹⁶⁷, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; — ΠΡ. Πῶς μέλλουσι προέχειν, ἐπειδὴν φαίνονται ἡπατημένοι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν¹⁶⁸, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ἐτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας; οὐδὲν γὰρ κωλύει, εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως¹⁶⁹ δὲ μέθυσον καὶ ἀκρατὴ εἶναι, καὶ φιλάργυρον καὶ ἄδικον, καὶ προδότην, καὶ τὸ πέρους¹⁷⁰ ἄφρονα. — ΞΕΝ. Ἀμέλει, πολλοὺς τοιούτους ἐστὶν ἰδεῖν. — ΠΡ. Πῶς οὖν οὗτοι προέχουσιν (ἔφην) εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι, ἐνεκα τούτων τῶν μαθημάτων; — ΞΕΝ. Οὐδαμῶς φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ λόγου¹⁷¹. Ἀλλὰ τί ἐστίν (ἔφην ἐγώ) τὸ αἷτιον, ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ διατρίβουσιν, ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; — ΠΡ. Καὶ τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτοὺς (ἔφην), ὅτε πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν παραγιγνομένους ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου ἀπὸ τῆς Ἀκρασίας καὶ τῆς ἄλλης κακίας, εἰς τὸν τρίτον περιβόλον, πρὸς τὴν Παιδείαν τὴν ἀληθινὴν, οἱ¹⁷² τούτους τοὺς μαθηματικούς παραλλάττουσιν¹⁷³. Ὡστε, πῶς ἐτι προέχουσιν; ἄρα ἢ ἀκίνητό-

156) Νὰ ἐρωτησῇ τε τι περισσότερο. 157) Πλάτων ἐν τῷ Ζ'. περὶ νόμων. Καὶ τοῦτο ἀποδείξει ὅτι ὁ παρὼν διάλογος δὲν εἶναι τοῦ Κέβητος, διότι δὲν ἤθελεν ἀναφέρειν χωρίον τοῦ συμμαθητοῦ τοῦ Πλάτωνος. 157) Καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μαθημάτων ἐκεῖνα ἃ Πλάτων φησὶν ἔχειν ὡς δύναμιν χαλινοῦ. 159) Ὅταν μέλλῃ τις νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, εἶναι ἢ ὅχι ἀνάγκη νὰ λάβῃ καὶ αὐτά; 160) Ταῦτα δὲν συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ γένωσιν οἱ ἄνθρωποι καλῆτεροι. 161) Εἶναι δυνατόν. 162) Ἐννοοῦμεν.

163) Τὴν ξένην γλῶσσαν. 164) Νὰ γνωρίζωμεν ἀκριβεστέρον. 165) Ἰσως, Συνήκαμεν, ὅπως ἐννοήσωμεν. 166) Γενέσθαι βελτίους. Ἀλλ' οὕτω τὸ συμπέρασμα εἶναι ἐναντίον τῆς προτάσεως ὅτι δὲν εἶναι ἄχρηστα. Ὁ Κοραῆς διορθοῖ: οὕτω καὶ τούτων τῶν μαθ. οὐδὲν κωλύσει γεένεσθαι. 167) Οἱ πεπαιδευμένοι. 168) Περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ τί κακόν.

169) Οὐχ ἥττον. Ἰσως δέ: ὅμως. 170) Τέλος πάντων. 171) Ἐκ τοῦ λόγου ὃν εἶπα.

172) Ἔστι φ' ἰδεῖν (τινας) οἱ. 173) Ἐσπερνῶσιν, ἀφήνουσιν ὀπίσω.